

ute står trærne tett

rom vrir, minnet gjentas, fra en ny vinkel, lys faller inn fra venstre, trappen går ned, en sort ovn ruver i enden av gangen, hånden berører teppet, en hard flekk, lukt av sur melk på et punkt bak sofaen, fingeren følger teppets fordypninger, på gulvet, i lyset, er jeg fem år, bevegelsen går gjennom rommet, ut mot skogen, med minnet om teppet i håndflaten, i lukten av våt skog, mose og ripsbusker ved hagedøren

jeg forsøker å holde fast, et klart bilde, et glimt, en vinkel i rommet

rundt hjørnet utvides verden, en rød brødskjærer, en natt, et speil i et vindu, håndflater griper sprinkelsengen, jeg hoster uten pust, hos legen kryper jeg over glatt, grønt, gulv, mørk luft rundt hjørnet, bak ryggen blir den aldri borte, pappas kropp løses opp og forsvinner, du forsvinner, du, som pappa, du er ikke i denne fortellingen, men du dukker opp, i en vinkel, under et bord, i en lut stamme på et tre, en plante i vinduskarmen strekker blader mot meg, du lå i koma når jeg løp for å svare telefonene, penselen malte striper, mørkere toner, tomhet sa du, bildene dine er tomme, sa du, og hånden din traff basstrengen, du spilte en melodi, så ble du borte, mørket er i rommet innenfor

gulvet retter seg ut, døren kaster en skrå skygge, en urolig vinkel i lyset, inn i stripene

putestoff i fuktig luft, porten, trappene og tunge bæreposer, ransel og trombone, postkasser med uro, pappa hopper paradiset med venninnene mine, pappa er her, ikke på en flyplass, med åpne armer når jeg kommer eller drar, ikke på en øy, han er her, mamma har kneipbrød, hun er stille i hendene, tynn i stripete genser, hun har rett, alltid rett, en helt rett linje, rød og hvit, over mammas mørke gulv, pappa er marineblått ullstoff, eller en flaskegrønn stue på Fagerborg, med furu der mamma har mahogny, mormor har teak og blåmønstret kjole, jeg er kanskje blomstrete, i rosemønster på gulvet, sammenrullet mønster ved en stige opp i sengen, mamma i hjørnet, fløyelsbrun, med boken i fanget, hår faller foran ansikt, utenfor er gangen, stormønstret sennepsgul, inngangsdøren har blyglass, ved betong og grønt gress under en gatelykt, hunden ligger under juletreet, varm på rustrodt teppe, nei beige, hos mormor, med trapp ned til venstre, trappen til de sovende rommene og hagen der morfar dør, han står på en stige, lent mot huset som er fylt av teak og palisander

jeg lener pannen mot tynt vindusglass, kitt har falt ut, luft blåser inn

jeg gjentar rommet med åpen dør, mormors hus på vestlandet, huset i skråningen mot dalen, eller

det gule huset i hagen med for mange trær, der du fortsatt går mellom rommene, jeg ser deg på kjøkkenet eller i en lenestol, ute er det et vann eller skog, en sti går mot gården på andre siden av skogen, gården slekten kommer fra, i hjørnet av rommet står en kantet stol

en putestabel velter

i syd er veggen bleket av sol, mot vest står trærne tett, mormors lukt er sterk i den gule lenestolen, sol varmer annerledes gjennom et vindu enn ute, i mormors gule stol varmer lyset meg opp til uventet trygghet, så lenge det ikke ringer på døren er alt bra, så lenge det ikke kommer et barn jeg må leke med, morfar og mormor, armer strekker seg mot meg i palisanderstuen, mormors blåblomstrete bak sitter i en glatt sofa, jeg venter lengst mulig mellom hvert pust, en vaffel er varm mot hånden, i fuktig damp over vaffelstabelen, mammas hender stryker håret mitt, vi er i rødt eller gult den våren, jeg spiser vafler mellom ukeblad, mormor drikker av et tåkete kefirglass, fingre med røde streker, streker på fingrene mine, tusj fra mormors bingo, fra en sort veske med gullglidelås, klebet av sukkerfrie pastiller, røde tusj med hvite korker på mormors teakmøbler, jeg tegner med rødt, prinsesser og Gud på sigarettpapir, i øreklokker foran hørespill, hodet i en solglipe, mykt saueskinn, jeg må ikke legge meg eller pusse tenner, jeg tegner Jesus som pappa, skjegg og rett nese, mammas steinring fanger lys foran speilet på mormors soverom, mammas ansikt over mitt i teakrammen, henter hår, klemmer krølltangen om en ny lokk

vi var blå og hvite den høsten

jeg passerer pappas alder, du har ledninger over hele kroppen, du er eldre enn pappa, ved et kjøkkenbord er jeg like gammel som deg, jeg sitter i rommet med sterkt lys, redd for brå vinkler, ute er det grønt og tett, jeg retter på det skrå teppet, du sa at du ikke skulle forsvinne, aldri, sa du

jeg sitter som en hund, venter

.